

T R E Ś Ć:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 473**—Spraw Wojskowych z dnia 24 marca 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 września 1927 r. o uposażeniu szeregowych nadterminowych w marynarce wojennej. 1073
- 474**—Spraw Zagranicznych z dnia 1 kwietnia 1928 r. w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Pracy i Opieki Społecznej w sprawie taryfy opłat konsularnych 1074
- 475**—Pracy i Opieki Społecznej z dnia 9 marca 1928 r. w sprawie przekazania Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy i wojewodom: warszawskiemu, łódzkiemu, białostockiemu, lubelskiemu, kieleckiemu, wołyńskiemu, poleskiemu, nowogródzkiemu i wileńskiemu zatwierdzenia względnie legalizacji statutów stowarzyszeń i związków o celach opieki społecznej 1087
- 476**—Skarbu w porozumieniu z Ministrami Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych i Reform Rolnych z dnia 6 kwietnia 1928 r. o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 3 listopada 1927 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast 1087
- 477**—Komunikacji z dnia 18 kwietnia 1928 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o zmianach i uzupełnieniach taryfy towarowej polskich kolei wąskotorowych 1087

OBWIESZCZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

- Poz.: 478**—z dnia 18 kwietnia 1928 r. o sprostowaniu omyłek w wykazie nieruchomości majątków państwowych, przeznaczonych do sprzedaży, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o sprzedaży niektórych nieruchomości majątków państwowych. 1088

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

- Poz.: 479**—z dnia 13 lutego 1928 r. w sprawie rozciągnięcia na Archipelag Nowych Hebryd postanowień międzynarodowej konwencji, dotyczącej opium, podpisanej w Genewie dnia 19 lutego 1925 r. 1088

473.

**Rozporządzenie
Ministra Spraw Wojskowych**

z dnia 24 marca 1928 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 września 1927 r. o uposażeniu szeregowych nadterminowych w marynarce wojennej.

Na zasadzie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 września 1927 r. w sprawie uposażenia szeregowych nadterminowych w marynarce wojennej (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 751) zarządzam co następuje:

§ 1. Za szeregowych nadterminowych marynarki wojennej uważa się szeregowych niezawodowych:

- a) ochotników, poczynając od trzeciego roku ich służby wojskowej ochotniczej, którzy zgóry przy wcieleniu do marynarki wojennej złożyli zobowiązanie, że po odbyciu normalnego dwuletniego okresu służby w marynarce wojennej nadal pozostaną w tej służbie na przeciąg jednego roku w charakterze szeregowych nadterminowych marynarki wojennej;
- b) poborowych, którzy po odbyciu obowiązkowej służby wojskowej z poboru pozostają nadal w tej służbie co najmniej na przeciąg jednego roku na podstawie zobowiąza-

nia, złożonego w końcowym okresie obowiązkowej służby wojskowej.

§ 2. Szeregowi, którzy pozostają w marynarce wojennej, jako nadterminowi otrzymują w czasie służby nadterminowej uposażenie składające się z żołdu, wyżywienia, wyekwipowania i kwatery według norm i na zasadach ustalonych w ustawie z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) przyczem szeregowi marynarki wojennej otrzymują żołd:

- a) ci, którzy przeszli do służby nadterminowej po odbyciu służby ochotniczej, według posiadanego stopnia szeregowego ochotnika,
- b) ci, którzy przeszli do służby nadterminowej po odbyciu obowiązkowej służby wojskowej z poboru — według posiadanego stopnia szeregowego z poboru.

§ 3. Obok uposażenia, przewidzianego w § 2 niniejszego rozporządzenia, przysługuje szeregowym nadterminowym marynarki wojennej osobny miesięczny dodatek w wysokości 50% miesięcznego uposażenia samotnego kaprała zawodowego. Dodatek ten zwiększa się co trzy lata służby nadterminowej w tym stosunku, w jakim wzrasta uposażenie samotnego kaprała zawodowego w myśl zasad ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924).

Dla określenia terminu powstania i ustania prawa do tego dodatku mają odpowiednie zastosowanie postanowienia art. 11 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924).

§ 4. Pod względem dodatków, wypłacanych na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) szeregowi nadterminowi marynarki wojennej są postawieni na równi z szeregowymi, pełniącymi służbę wojskową w marynarce wojennej ochotniczo lub z poboru, a to w zależności od tego, czy do służby nadterminowej w marynarce wojennej przeszli z pośród szeregowych ochotników, czy też szeregowych z poboru.

§ 5. Uprawnienia do pomocy lekarskiej, urlopowe i do ulg przy przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnymi, przysługują szeregowym nadterminowym marynarki wojennej w granicach i na zasadach jakie przysługują szeregowym nadterminowym wojska.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

474.

Rozporządzenie Ministra Spraw Zagranicznych

z dnia 1 kwietnia 1928 r.

w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Pracy i Opieki Społecznej w sprawie taryfy opłat konsularnych.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 11 listopada 1924 r. o organizacji konsulatów i o czynnościach konsułów (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 944) zarządza się co następuje:

§ 1. Czynności urzędowe oraz podania wiążące się z wykonywaniem ustawy o organizacji konsulatów i o czynnościach konsułów z dnia 11 listopada 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 944) podlegają opłatom konsularnym, wymienionym w załączonej taryfie.

Nadto należy zwrócić poniesione przez urząd konsularny wydatki rzeczywiste (opłaty pocztowe i telegraficzne, opłaty na rzecz innych urzędów państwowych lub samorządowych, koszty ogłoszeń, wynagrodzenie adwokatów, notariuszów, rzeczoznawców i innych osób przybranych do wykonywania czynności urzędowych przez urząd konsularny, koszty podróży i t. p.).

Przy stosowaniu niniejszego rozporządzenia należy, o ile rozporządzenie to nie postanawia odmiennie, kierować się analogicznie przepisami rozdziałów trzydziestego i trzydziestego pierwszego, a o ile chodzi o oznaczanie wartości, również przepisami rozdziału drugiego ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) oraz odpowiedniami postanowieniami rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713).

§ 2. Wolnie są od opłat, o ile załączona taryfa nie zawiera postanowień odmiennych, urzędowe czynności, dotyczące ochrony i zastępstwa obywateli Rzeczypospolitej Polskiej w przypadkach zarządzeń sprzecznych z umowami międzypaństwowymi lub zasadami prawa międzynarodowego.

§ 3. Uwolnienie osobiste od opłat konsularnych służy, o ile załączona taryfa nie zawiera postanowień odmiennych:

1. Skarbowi Rzeczypospolitej Polskiej;
2. związkom komunalnym i innym związkom przymusowym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej;
3. kościołom i gminom wyznaniowym przez Państwo Polskie uznanym;
4. fundacjom, zakładom i zrzeszeniom prawnie istniejącym, z siedzibą w Polsce lub zagranicą, których zadanie stanowi wyłączne wykonywanie kultu religijnego albo działalność naukowa, oświatowa lub dobroczynna;
5. zrzeszeniom prawnie istniejącym, z siedzibą w Polsce lub zagranicą, mającym na celu propagandę kulturalną i ekonomiczną na rzecz rozwoju stosunków Polski z państwami i narodami obcymi;

5. zrzeszeniom prawnie istniejącym, z siedzibą w Polsce lub zagranicą, mającym na celu propagandę kulturalną i ekonomiczną na rzecz rozwoju stosunków Polski z państwami i narodami obcymi;